

[Steen Folke.]

til at vælge tysk for en sikkerheds skyld, og at de derved hindres i at vælge andre og for dem mere interessebetonede eller nyttige fag. Fordelen ved denne løsning er, at den giver bedre plads til de valgfri timer inden for de 30 ugentlige timer og dermed giver bedre reelle valgmuligheder til alle, også de skoletrætte. Blandt de øvrige partier er det vist kun SF, som har nogen sympati for denne løsning. DKP ønsker f. eks. tysk gjort obligatorisk for alle, og jeg har ikke hørt fra andre partier, at man havde sympati for noget i den retning.

Der kunne naturligvis også tænkes mere radikale og mere ideelle løsninger. Jeg kunne godt tænke mig hele den stive fag- og timeopdeling brudt op. Jeg kunne tænke mig indholdet i undervisningen lagt om, sådan at det i langt højere grad tog udgangspunkt i den virkelighed, som omgiver eleverne. Men det er der næppe chance for at få gennemført i en overskuelig fremtid. Det er det for de fleste irrelevante indhold i undervisningen, som gør mange skoletrætte, og dette problem løser man ikke ved at give mulighed for nogle enkelte frivillige interessebetonede timer oven i det, som mange oplever som den daglige 6 timers trædemølle.

Svend Haugaard (RV):

Jeg gad nok vide, om retsforbundet helt har gennemtænkt, hvilke konsekvenser deres ændringsforslag ville få, hvis det blev gennemført. Når vi med den nye folkeskolelov indførte bevægeligheden mellem de 24 og 30 timer, så var det først og fremmest af hensyn til de mindre skoler, som i deres beregning af lærertimeforbrug skulle have den chance, at de kunne nøjes med færre klasses timer og derved alligevel klare det. De har de små klasser og bliver på den måde ikke så stærkt presset, som de større klasser gør. Hvis ændringsforslaget her skulle blive gennemført – hvad det nok ikke gør – ville det betyde, at de små skoler ville være helt ude af sagaen, og det kan man næppe have tænkt sig. Jeg vil derfor anbefale at stemme imod ændringsforslaget.

Freddy Madsen (DKP):

Ved første behandling gjorde vi opmærksom på, at vi anså dette forslag for at være et lille fremskridt, det var først og fremmest en imødekommelse af de krav, der er rejst fra elever-

nes side. Jeg pegede under førstebehandlingen på alle de svagheder, som forslaget indebærer, og sagde også, på hvilke områder vi mente, det skulle gøres anderledes, bl. a. ved at hæve det obligatoriske timetal, ved at stille større midler til rådighed for skolen i form af lærerskematimeforbrug og ved at sænke klassekvotienterne. Det er ting, vi har ført frem igen og igen, og det står vi fortsat på.

Vi er enige i det, som er fremhævet, nemlig at det i første række betyder en favorisering af de elever, der er bedst stillet, men at det skulle bidrage til at udbyde skellet mener jeg imidlertid ikke.

Jeg må sige, at det er skuffende, men måske ikke uventet, at der ikke fra flertallets side har været nogen vilje til fra starten at erkende, at hvis man vil have denne udvidelse, så må staten også betale for den. Nu har vi fået nogle vage formuleringer om, at hvis det kommer til at koste penge, ja, så må man tage det op til overvejelse, og så kan man eventuelt give tilskud til kommunerne. Det anser vi for at være alt for løst og alt for vagt, men det er der altså ikke mulighed for at få gennemført på nuværende tidspunkt. Vi må tage det lille fremskridt, der efter min mening er i det, og så fortsat kæmpe på de andre områder.

Med hensyn til det af retsforbundet stillede ændringsforslag forekommer det os, at det er lidt mærkværdigt udformet, men jeg har forstået, at det er de intentioner, som nævnes i bemærkningerne, der er afgørende, og at det andet er mere juridiske spidsfindigheder. Under den forudsætning, at det er de intentioner, som ligger i bemærkningerne, der gælder, kan vi stemme for retsforbundets ændringsforslag.

Alfred Hansen (DR):

Jeg kan oplyse over for hr. Svend Haugaard, at forslaget er særdeles velgennemtænkt, og det falder nøje i tråd med det initiativ, jeg i sin tid tog her. Jeg stillede spørgsmål til undervisningsministeren gående ud på, hvilke initiativer undervisningsministeren ville tage for at hæve loftet på de 30 timer. Det er hermed ved at ske, hvilket jeg er glad for.

Jeg vil gerne understrege risikoen ved, at man ikke pålægger kommunerne at tilbyde de 34 timer. Det er da muligt, at ingen vil falde for fristelsen til at undlade det, men jeg frygter det. Hvis dette ændringsforslag falder, vil jeg vende tilbage til det om et års tid eller to i